

Sygn. akt IV U 155/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 września 2016r. w S.

odwołania L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 5 stycznia 2016 r. (Nr (...))

w sprawie L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 155/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 stycznia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748 ze zm.), odmówił L. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 28 grudnia 2015r. stwierdziła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona L. K., kwestionując przeprowadzoną ocenę jej stanu zdrowia i wskazując, że od kilku lat choruje na astmę oskrzelową, często ma ataki duszności, zawroty głowy, a nadto ma problemy z sercem (odwołanie k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy zwrócił także uwagę, że naruszenie sprawności organizmu ubezpieczonej ma charakter przewlekły, jednak nie powoduje utraty zdolności do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona L. K. (nazwisko rodowe A.), ur. (...), w okresie od dnia 1 września 2010r. do dnia 31 października 2015r. miała ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 12 listopada 2010r. (decyzja z dnia 12.11.2010r. o przyznaniu renty, k. 71-74 akt rentowych).

W dniu 7 października 2015 r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k. 154 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 24 listopada 2015r. ustalił, że nie jest ona niezdolna do pracy (orzeczenie z dnia 24.11.2015r., k. 156 akt rentowych). Od powyższego orzeczenia ubezpieczona złożyła sprzeciw, w związku z czym została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 28 grudnia 2015r. ustaliła, że L. K. nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw k. 18-19 akt lekarskich; orzeczenie Komisji Lekarskiej z 28.12.2015r. k. 158 akt rentowych). Powołane orzeczenie stało się podstawą wydania zaskarżonej decyzji z dnia 5 stycznia 2016r. odmawiającej ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres od dnia 1 listopada 2015r. (decyzja z 5.01.2016r., k. 159 akt rentowych).

Ubezpieczona posiada wykształcenie zawodowe, pracowała dotychczas jako pomoc kuchenna, pomocnik piekarza (okoliczności bezsporne).

U L. K. rozpoznano astmę oskrzelową (przewlekłą, stabilną) oraz łagodną niedomykalność zastawki mitralnej i trójdzielnej. Wnioskodawczyni od 2008r. choruje na astmę oskrzelową, przyjmuje leki wziewne betamimetyk długodziałający F. i steryd B. w średnich dawkach 400-800 ug, które kontrolują przebieg choroby. Biegła lekarz alergolog, specjalista chorób płuc nie stwierdziła u ubezpieczonej cech niewydolności oddechowej (badanie spirometryczne w normie). Ponadto wskazała, iż w ciągu ostatnich 2 lat nie obserwowano zaostrzeń wymagających intensyfikacji leczenia ambulatoryjnego lub hospitalizacji. Wobec powyższego brak było podstaw do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy w związku z astmą oskrzelową (opinia biegłego lekarza alergologa, specjalisty chorób płuc, k. 15 akt sprawy). Biegły lekarz kardiolog wskazał, iż stwierdzona łagodna niedomykalność zastawki mitralnej i trójdzielnej nie powoduje znaczącego ograniczenia zdolności wykonywania codziennych czynności, w tym prac kuchennych, które były podstawą aktywności zawodowej wnioskodawczyni przed uznaniem częściowej niezdolności do pracy z powodu patologii układu oddechowego w 2010r. Obecnie nie wymaga regularnej farmakoterapii kardiologicznej. Patologia układu krążenia nie ma istotnego wpływu na funkcjonowanie życiowe ubezpieczonej, a także na możliwość świadczenia regularnej pracy zarobkowej zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i ostatnio wykonywanej (opinia biegłego lekarza kardiologa, k. 27 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie L. K. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 t.j.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w wyszczególnionych przepisach ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 w/w ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres wymagało ustalenia, czy ubezpieczona po dniu 31 października 2015r. pozostaje osobą niezdolną do pracy, a tym samym czy nadal spełniony jest warunek z art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sporządzone w niniejszej sprawie opinie biegłych lekarzy specjalisty chorób płuc (alergologa) i kardiologa dały podstawy do uznania, że aktualny stan zdrowia ubezpieczonej nie sprowadza niezdolności do pracy. Biegli po zapoznaniu się ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją medyczną i zbadaniu ubezpieczonej stwierdzili, że ani ze względów pulmonologicznych w związku z astmą oskrzelową, ani też z przyczyn kardiologicznych L. K. nie jest osobą niezdolną do pracy. Biegła lekarz pulmonolog (alergolog) wskazała, że wnioskodawczyni od 2008r. choruje na astmę oskrzelową, przyjmuje leki kontrolujące przebieg choroby, a badanie spirometryczne nie wykazało cech niewydolności oddechowej. Biegły lekarz kardiolog, po rozpoznaniu łagodnej niedomykalności zastawki mitralnej i trójdzielnej, stwierdził, że schorzenie to nie powoduje znaczącego ograniczenia zdolności wykonywania czynności, które były podstawą aktywności zawodowej wnioskodawczyni. Ubezpieczona ma możliwość świadczenia regularnej pracy zarobkowej zgodnej z kwalifikacjami i ostatnio wykonywanej. L. K. uznano zatem za osobę zdolną do pracy, dzieląc w tym zakresie stanowisko Lekarza Orzecznika z dnia 24.11.2015r. i Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 28.12.2015r.

W postępowaniu, którego przedmiotem jest przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, koniecznym jest ustalenie stanu zdrowia osoby ubezpieczonej, z którym to stanem związana jest przedmiotowa niezdolność do pracy. W tym celu niezbędne są wiadomości specjalne, wymagające udziału w procesie biegłych lekarzy. Kluczowa dla tego rodzaju spraw okoliczność stanu zdrowia oraz związana z nim niezdolność do pracy – w przypadku sporu co do tej okoliczności - nie może być ustalana przez Sąd samodzielnie lub wyłącznie na podstawie innych dowodów zgłoszonych przez strony postępowania. Ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń osoby ubezpieczonej.

Analizując sporządzone opinie pulmonologiczną i kardiologiczną, Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one miarodajny dowód w sprawie, gdyż wydane zostały po zapoznaniu się przez biegłych z dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu badania ubezpieczonej. Opinie są spójne, logiczne i należyte uzasadnione. Wnioski z nich płynące jednoznacznie wskazują, że obecny stan zdrowia ubezpieczonej nie uniemożliwia jej aktywności zawodowej ani też nie przeszkadza w dobrym funkcjonowaniu, w konsekwencji czego brak jest podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy. Strony postępowania w określonym terminie nie zgłaszały do sporządzonych w sprawie opinii żadnych uwag ani zastrzeżeń, w tym również L. K. nie zgłaszała nowych wniosków dowodowych.

Prawo do świadczeń ustaje, gdy ustanie którykolwiek z warunków wymaganych do uzyskania tego prawa. Wobec braku stwierdzenia przez powołanych w sprawie biegłych niezdolności do pracy ubezpieczonej po dniu 31 października 2015r., nie została obecnie spełniona przesłanka warunkująca przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określona w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wskazać przy tym należy, iż wszystkie przesłanki nabycia prawa do renty wymienione w art. 57 w/w ustawy muszą być spełnione kumulatywnie, aby prawo to mogło zostać przyznane.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, orzeczono jak w sentencji wyroku.